

det hele samlet uden at komme til Staten. Naar der dernæst anses over, at nogle af Theatrets Lokaler ere affpærrede, saa har det været en absolut Nødvendighed; man kunde ikke begynde paa Udsmykningen af Lokalerne, uden at spærre dem af og stille Stilladser op. Man maa ikke tro, at den store Foyer for Liden staar aldeles uden Udsmykning, saaledes at man kunde tage Stilladserne bort; Udsmykningen er paabegyndt; men man kan ikke sige hele det store Lokale udsmykket paa den Maade, Planen er lagt, for de 120,000 Kr., der ere komne ind. Det halve Arbejde er allerede gjort, og Spørgsmaalet er altsaa, om man nu vil fuldføre dette Arbejde ved Statens Hjælp eller opsætte det til det kommende Aar. Det er hele Spørgsmaalet. Vil, som jeg sagde før, det høie Folkething hellere holde sig til den formelle Side af Sagen og sige, at Sagen er kommen saa sent ind, at det ikke vil give Pengene iaar, ja, saa maa vi finde os i det paa Theatrets Vegne, og saa maa ogsaa Theatret og Publikum finde sig i, at Foyeren ikke kan aabnes; thi dette er en Umulighed, før Arbejdet er fuldført. Seg kan ligesom den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) kun henstille til Thinget, om det finder, at det til Syvende og sidst er mere økonomisk og derfor ogsaa mere forstandigt nu at opsætte denne Sag eller tage den med det Samme. Den anden Sag, som et æret Medlem, der sidder her ved (Bønløkke), omtalte, at der er forlangt og ogsaa givet en stor Pengebevilling til Theatrets Standsettelse, vedkommer jo slet ikke det foreliggende Spørgsmaal. Det er en Pengesum, som er forlangt og ogsaa bevilget for at faae det i Stand, som desværre har vist sig ikke at være forsvarelig bygget fra Først af; men det vedkommer aldeles ikke den indre Udsmykning. Det er de ydre Mure og Taget, som have vist sig at have taget Stæde, og som ærlig talt den høie Rigsdag ikke godt kunde negte Penge til; thi det var absolut nødvendige Udgifter, som ikke kunde opsættes. Det, hvorom der her er Tale, kan derimod godt opsættes; de Lokaler, der ere affpærrede, kunne meget godt være affpærrede et Aar eller flere Aar endnu; men det er uehdigt for Theatret og ubilligt overfor Publikum. Spørgsmaalet er altsaa: Vil man bevilge 20,000 Kr., for at faae Arbejdet gjort iaar, eller vil man hellere, at vi til næste Aar atter skulle tale om de 20,000 Kr. og saa sandsynligvis bevilge dem; thi Theatret skal dog engang være færdigt, da det jo er Statens Eiendom.

Ordføreren (Lauber): Jeg hørte, af den ærede Minister, at det var forudsat ved Theatrets Bygning, at den indre Udsmykning skulde ske ved privat Indsamling; men saa meget mere Anledning er der da til ikke at komme til os

derom. Der er jo i Virkeligheden — det maa vist Alle være enige om — offret langt Mere paa Theatret, end der nogeninde har været paatenkt, at der skulde offres, og end den største Del af dette Thing er enigt om, at der burde offres. Naar vi nu høre af den ærede Minister, at det maa man finde sig i, at Foyeren bliver staaende ledig i et eller maatte flere Aar, saa længe til den bliver fuldendt, saa forekommer det mig, at der er dobbelt Aarsag til at nedlægge Indsigelse fra dette Things Side mod en saadan Opfattelse og Behandling af dette Spørgsmaal. Det maatte være Regeringens Sag, naar den faae, at Midlerne ikke vare tilstede, itide at komme til os og spørge os: Vil Rigsdagen supplere eller ikke, thi ellers kan man ikke paabegynde et saadant Arbejde. Det er Noget, man maa gjøre forud for et huiltetsjomhelt Arbejde, Staten udfører, og saameget mere overfor Arbejder af den Natur. Derfor denne Bevilling ikke bliver givet, betragter jeg det som Administrationens Sag at sørge for, at Foyeren, hvorledes det end kan ske, bliver tilgængelig for Publikum i næste Saison, og at ikke de Theaterbesøgende berøves denne Behagelighed og Theatret maatte en Indtægt. Jeg tror, at den sidste Tale, den ærede Minister har holdt, end yderligere maa bestyrke Modstanden mod hans Forslag.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 8 af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet

blev ved et Navneopraab, som foretoges paa Begjæring af Dønnergaard, D. Christensen, Hummeluhr, Larsen, H. Sørensen, Tang, J. Sørensen, Rasmussen, N. Gold, Schelde, N. Nielsen, Haastrup, S. P. Christensen, Bønløkke og B. Andersen, saaledes som nedenstaaende Liste nærmere udviser

forkastet med 59 Stemmer mod 25.

Ta:

Scavenius, Scharling, Schou, Thomsen, Lvermoes, Aaberg, Alberti, N. Andersen, Briz, Bærentzen, Carstensen, Dahl, Dinesen, Falbe-Hansen, Gad, Goos, C. Hage, J. Hage, H. C. Holch, Ingerslev, Jagd, Juul, Paulsen, N. Ravn, Rosen.